

Richtlijn 2013/001

Inzake de minnelijke invordering van de schulden van de consument

PRIMO: CONTEXT EN MOTIVATIE

De activiteiten inzake minnelijke invordering worden ondermeer geregeld door de wetten van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument en 27 maart 2009 (relatie Business to Consumer), de dwingende bepalingen van deze wetten zijn bijgevolg onverkort toepasbaar door gerechtsdeurwaarders.

Ter hoofde van de tekst van onderstaande richtlijn worden een aantal van deze dwingende principes hieronder hernomen:

De verplichte eerste stap in de minnelijke invordering is de verzending van een schriftelijke ingebrekestelling. Deze moet imperatief een aantal vermeldingen bevatten:

- de identificatie en de hoedanigheid van de schuldeiser
- het telefoonnummer waarop de vermeende schuldenaar hem kan bereiken
- de duidelijke vermelding dat in casu een minnelijke en geen gedwongen invordering aan de orde is (deze brief betreft een minnelijke invordering en geen gerechtelijke invordering - dagvaarding voor de rechtbank of beslag).

De gerechtsdeurwaarder moet zich hoeden voor misleiding van de vermeende debiteur en mag a fortiori geen onjuiste juridische bedreigingen uiten, die de consument kunnen misleiden.

Bij uitbreiding zal de gerechtsdeurwaarder de pogingen tot minnelijke invordering staken, wanneer hij akte ontvangt van protest van de schuldinvordering door of voor de consument.

De gerechtsdeurwaarder is verplicht een duidelijke ondubbelzinnige omschrijving te geven van het voorwerp van de minnelijke invordering: id est een duidelijke beschrijving én een duidelijke verantwoording van de gevorderde bedragen, inclusief van de 'aanwassen' van de schuld door schadevergoeding, intresten etc.

De gerechtsdeurwaarder zal wel degelijk controle uitoefenen op de begroting van de ingevorderde bedragen, zodat geen oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van algemene voorwaarden, reglementen etc.

Stijlformules in de correspondentie volstaan niet, een effectieve controle is aan de orde zodat een correcte individuele toepassing van de documenten waaruit de aanwassen voortvloeien, kan gegarandeerd worden, inbreuken hierop kunnen geenszins gedekt worden door stijlformules.

Ten overvloede, abundantia non nocet: geen enkele vergoeding mag gevraagd worden van de 'debiteur' ten eigen bate, dit impliceert ondermeer uitdrukkelijk het verbod om Innings- en kwijtingsrechten in rekening te brengen aan de schuldenaar.

De kosten, die de gerechtsdeurwaarder in rekening brengt voor zijn prestaties moeten gefactureerd en in rekening gebracht worden aan zijn verzoeker, casu quo zijn mandant.

SECUNDO: TEKST

De gerechtsdeurwaarder moet in het bezit zijn van de documenten, waarvan betaling wordt gevorderd.

De gerechtsdeurwaarder is verplicht om binnen de reguliere termijnen van goed dienstbetoon en op de wijze van een reguliere correcte communicatie individueel te antwoorden op relevante vragen omtrent de minnelijke Invordering, die betrekking hebben op de documenten, de afrekening, de betalingsmodaliteiten, de oorzaken van de schuld en de aanwassen ervan aan:

- de betrokken partijen
- de personen die de partijen in rechte vertegenwoordigen, uit welk mandaat ook
- de personen die maatschappelijk optreden voor de partijen, zoals openbare centra voor maatschappelijk welzijn, erkende instanties inzake schuldbemiddeling, instellingen voor maatschappelijke integratie, instellingen ter bestrijding van de schuldoverlast.

De gerechtsdeurwaarder zal zijn verzoeker, casu quo zijn mandant wijzen op mogelijk oneigenlijk gebruik van reglementen, factuurvoorwaarden, algemene voorwaarden en dergelijke omtrent factoren die de initiële schuld verzwaren in het kader van de minnelijke invordering ervan.

TERTIO: SANCTIE

Deze richtlijn vormt dwingend recht ten aanzien van de gerechtsdeurwaarders en plaatsvervangende gerechtsdeurwaarders, overtredingen van de wettelijke beschikkingen die hoger werden aangewezen en overtredingen tegen de richtlijn zijn deontologische fouten, die disciplinair kunnen beteugeld worden.

Goedgekeurd door de Vaste Raad op 28.03.2013

